

## Bir Şehidin Son Sözleri

[Abdülezel Paşa] Osmanlı Devleti'nin son zamanlarında yetişen kıymetli bir paşa. İkinci Abdülhamîd Han'ın kahraman ve şehîd kumandanlarından. 1827 (H. 1243) senesinde Konya'nın Hadim kazasında doğdu: 1897 (H. 1315) senesinde yapılan Osmanlı-Yunan harbinde şehîd düştü.

Anadolu terbiyesi ile büyüyen ve erlikten paşalığa yükselen bu köylü çocuğu, dînin emirlerine bağlı sâlih bir müslüman idi. Kur'ân-ı kerîmi ezberlemişti. Sesi güzel olup, serî okurdu. Yakın dostları onun devamlı hatim okuduğunu ve buna aralıksız elli sene devam ettiğini söylemişlerdir. Memleketi Hâdim'i ziyarete geldiğinde, dostlarından birine; "Cenâb-ı Hak, hafızlık nîmeti ve paşalık gibi iki rütbe bahşetti. Şimdi bir üçüncüsünü istiyorum, o da şehîdlik rütbesidir!" diyerek şehîd olma arzusunu dile getirmiştir.

Abdülezel Paşa, şehîd olduğu son savaşında askerlerine şöyle hitâb etmiştir.

*"Askerlerim! Yiğitlerim! Kahraman evlâtlarım! Dînimize, namusumuza ve vatanımıza göz diken düşmana haddini bildirmenin tam zamanıdır! Bilirsiniz ki hâinler korkak olur. Biz düşman üzerine yürürsek onlar kaçarlar. Hep beraber Allah, Allah! diyerek hücum edelim!..."*

*Sonra da Papalivata, Tırpan ve Misfaki tepelerini göstererek şöyle dedi: "Aslanlarım! Şu gördüğünüz tepenin zaptı bizim için çok mühim ve pek şanlı bir muzafferiyet kazandıracaktır. Siz ki Milona geçidi gibi en zor geçidi aşıp, en çetin yerlere hücum ederek Osmanlı'nın kahramanlığını bütün cihâna gösterdiniz. Siz kahramanların evlâtlarısınız. Allahü teâlânın yardımı ile, şu tepenin Üzerinde vuku bulacak kahramanca bir hücumla zâten gözü yılmış olan düşmanı tamamen perişan edeceğinizi, sancağımızı oraya dikerek Osmanlının şânını yücelteceğinizi ümîd ediyorum. Eğer bu tepeyi zaptederseniz önümüzde çiçeklerle süslenmiş geniş bir zafer sahrası açılacak. Bütün İslâm âlemi ve Osmanlılar, sizin bu kahraman muzafferiyetinizden dolayı ilân-ı şükran ve iftihar edeceklerdir.*

*Yeryüzünde bulunan bütün müslümanların kıymetli halîfesi şevketli pâdişâhımız Abdülhamîd Han hazretleri sizi bugün için yetiştirdi. Vatan bugün sizden fedâkârlık bekliyor! Hülâsa bugün şan ve namus, devlet ve millet sizin süngülerinizle ayakta duracaktır... Eğer arslanlar gibi bir hücumla şu tepeyi zaptedecek olursanız, namusu korumuş ve vatani yüceltmiş olursunuz. Devletimizin gelecekteki zaferlerine de öncülük etmiş olacaksınız.*

*Asker evlâtlarım! Size son bir vasiyetim vardır ki, bu vasiyetimin yerine getirilmesini rica ederim! Eğer ben şu tepeyi zaptettiğinizi ve oraya hâkim olduğunuzu görmeden şehâdet şerbetini içersem, benim cesedimi şehîd olduğum yere defnetmeyin. Bu tepeyi mutlaka ele geçirin ve benim için o tepe üzerinde bir kabir kazarak oraya defnedin! Şayet bu tepeyi ele geçiremeyecekseniz, bırakın cesedim bu topraklar üzerinde kurtlara kuşlara yem olsun!*

*Evlâtlarım! Sizin dağları aşan hücumunuza böyle tepeler elbette dayanamaz. Bu bakımdan mutlaka bu tepeyi zaptetmenizi istiyorum!..."*

**Kaynak:** Osmanlı Tarihi Ansiklopedisi